

Časopis „A-Zet“ o př. prof. Fr. Krejčím.

Dne 29. dubna 1933 byl uveřejněn v »A-Zetu« tento zajímavý článek o našem čestném předsedovi:

František Krejčí, populární u té vrstvy vzdělaného čtenářstva, která se snaží pochopití smysl života podle výsledků vědeckého badání a nespokojuje

se vírou po předcích zděděnou. Vychoval několik generací studentů na universitě v Praze a z Volné myšlenky si učinil lidovou universitu. Jak malé příčiny mívají velké následky, svědčí tato epizoda z jeho života: Když studoval s Jiráskem v Hradci Králové, býval velkým pobožníčkem. Věřil, že každý zlý skutek dojde odplaty a každá lež se vyjeví. Kterýsi ze spolužáků se jednou vykálel za dveře ředitelny. Vyšetřovalo se a podezření padlo na nejmenšího ze třídy, Krejčího. Zoufalý student stále čekal, že se pravda vyjeví, ale vyjevila se teprve při abiturientském sjezdu padesátiletých.

To nasadilo studentíkovi červa a začal rozumem pitvat svou víru. Otázka viny a trestu jej pak zaměstnávala celý život. Napsal o vývoji a základech mravnosti velký spis a ještě loni rozvířil zvláště politikou veřejnost spisem »Politika a mravnost«, ve které dokazoval, jak si u nás politikové osvojují dvojí morálku a jaké škody z toho mohou vzejít. Blaží ho, že mu na tuto knihu poslal dopis sám Masaryk s ujistěním, že s knihou souhlasí a že se snaží, aby z naší politiky vymýtil tento zlořád. S Masarykem ostatně, který chudému studentovi pomohl na universitu svým vlivem ve Vídni, bývali v dobrých přátelských stycích a rád vzpomíná na velmi družné hovory s paní Masarykovou.

Je mu dnes 75 let a zotavuje se po těžké nemoci. Žije ve vile na Vořechovce se synem Išou, známým skladatelem a navštěvuje ho často dcera malířka, manželka malíře Filly. Do pracovny si postavil mezi květiny popel třetí dcery, nadané umělkyně, tragicky zesnulé. Není všechno růžové, co vidí s vreholku svých let. Vychovával generace, aby neopouštěly svět zjištěných faktů a zatím na universitách a ve veřejnosti se uplatňují lidé, kteří ze světa faktů skočili kamsi do mlhy theologie. Napsal o tom soubor článků »Obrana pozitivismu«, ale těžko se mu hledá pro ně nakladatel. Začíná je uveřejňovat tedy po kapitolách v různých revuích. Chystá se ještě napsat své paměti. —ever.

Studentská léta Eduarda Beneše v Paříži

popsal Ladislav Kunte v článku, který je uveřejněn v pražském měsíčníku *La Revue Française de Prague*. Ladislav Kunte tam vypravuje podrobně o době od roku 1905 do r. 1907, kdy Eduard Beneš studoval v Paříži, živě se dopisovatelstvím do *Práva lidu* a do naší předválečné *Volné myšlenky*. Do *Volné myšlenky* napsal Eduard Beneš v té době mnoho článků. Tak na př.

referát o antimilitaristickém procese ve Francii: *Případ Hervéův*. (Celý tento článek byl zabaven.) Potom napsal do *Volné myšlenky* referát o románu *Zabiják* od Emila Zoly, feuilleton *Legenda*, článek o *Odluce církve a státu ve Francii*, článek *O reformě školy v Anglii*, článek o *Lži a podvodu církevním*, článek o *Marcellinovi Berthelotovi*, článek o *Konferenci míru*, článek o *Dvou Syllabech* (z části zkonfiskovaný), článek o *Papežských financích*. Kromě toho přispíval do *Volné školy* a